

Aaveissa Vainko Olet Mun

Viikate

Valkeat kesdyt, valkeat vedet kaarisilloin
Kutsuvat kaislikot, kutsuvat kaarituot illoin
Iltamme saa kuin usva uuteen lumpeen kukkaan
Varoen
Ja meidyt kuin maisema maalataan

Vaienneet muut, vaienneet valovuotein matkat
Valvovat puut, riippuvat koivut, lakkalatvat
Pddllemme kdyden
Sallien vain kuutamon tdyden
Kuin varoen
Ja maisema se meistyt kauas katoaa

Ei soisi tdyden koskaan pddttyvdy
Ei soisi kellot murhendytelmdn,
Ellen taas silmidni avaa pddlly peilin rikotun
Aaveissa vainko olet mun

Hiljainen kesdyt hiljalleen kdyden veden selkdy
Mind tieddy sen, ajatus jota kaikki pelkdy
Etty kaartuis' koivut ei, ei usva koskis' lumpeen kukkaan
Se mikdy meidyt pakottaa jdlleen silmdyt avaamaan

Ei jaksa aamu nousta alta kylmdn yljylampun
Viritellen vilun jousta kulkee kukin yctdy yksindy

Ei soisi tdyden koskaan pddttyvdy
Ei soisi kellot murhendytelmdn,
Ellen taas silmidni avaa pddlly peilin rikotun
Aaveissa vainko olet mun

Ei soisi tdyden koskaan pddttyvdy
Ei soisi kellot murhendytelmdn,
Ellen taas silmidni avaa pddlly peilin rikotun
Aaveissa vainko olet mun